

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/518**2019 m. kovo 19 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 924/2009 nuostatos, susijusios su tam tikrais tarptautinių mokėjimų mokesčiais Sąjungoje ir valiutos keitimo mokesčiais****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) priėmus reglamentus (EB) Nr. 2560/2001 ⁽⁴⁾ ir (EB) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾, mokesčiai už euro zonos valstybių narių tarpusavio tarptautinius mokėjimus eurais labai sumažėjo ir daugeliu atvejų jų dydis tapo nereikšmingas;
- (2) tačiau tarptautiniai mokėjimai eurais iš euro zonos nepriklausančių valstybių narių sudaro apie 80 % visų tarptautinių mokėjimų iš euro zonos nepriklausančių valstybių narių. Mokesčiai už tokius tarptautinius mokėjimus išlieka pernelyg dideli daugumoje euro zonos nepriklausančių valstybių narių, nors euro zonos nepriklausančiose valstybėse narėse esantys mokėjimo paslaugų teikėjai gali naudotis tokia pačia veiksminga infrastruktūra, kaip ir euro zonoje esantys paslaugų teikėjai, ir tas operacijas vykdyti labai nebrangiai;
- (3) dideli mokesčiai už tarptautinius mokėjimus toliau kliudo euro zonos nepriklausančių valstybių narių įmonėms ir piliečiams visiškai integruotis į vidaus rinką ir tai daro poveikį jų konkurencingumui. Dėl tų didelių mokesčių Sąjungoje išlieka dvejų kategorijų mokėjimo paslaugų vartotojai: mokėjimo paslaugų vartotojai, kurie naudojami bendra mokėjimų eurais erdve (SEPA), ir vartotojai, kurie brangiai moka už savo tarptautinius mokėjimus eurais;
- (4) siekiant palengvinti vidaus rinkos veikimą ir pašalinti tarptautinių mokėjimų eurais nelygybę tarp euro zonos ir euro zonos nepriklausančių valstybių narių mokėjimo paslaugų vartotojų, būtina užtikrinti, kad mokesčiai už tarptautinius mokėjimus eurais Sąjungoje būtų suderinti su mokesčiais už atitinkamus nacionalinius mokėjimus, atliekamus nacionaline valstybės narės, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjai siūlo savo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, valiuta. Mokėjimo paslaugų teikėjas laikomas esančiu valstybėje narėje, kurioje jis teikia savo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojui;
- (5) mokesčiai už valiutos keitimą sudaro didelę dalį tarptautinių mokėjimų kainos, kai mokėtojo valstybėje narėje ir gavėjo valstybėje narėje naudojamos skirtingos valiutos. Pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 ⁽⁶⁾ 45 straipsnį reikalaujama užtikrinti mokesčių ir taikomo valiutos keitimo kurso skaidrumą, tos direktyvos 52 straipsnio 3 dalyje nurodomi informacijos, susijusios su mokėjimo operacijomis, kurioms taikoma bendroji sutartis, reikalavimai ir tos direktyvos 59 straipsnio 2 dalyje nurodyti valiutos keitimo paslaugas

⁽¹⁾ OL C 382, 2018 10 23, p. 7.⁽²⁾ OL C 367, 2018 10 10, p. 28.⁽³⁾ 2019 m. vasario 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. kovo 4 d. Tarybos sprendimas.⁽⁴⁾ 2001 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 dėl tarptautinių mokėjimų eurais (OL L 344, 2001 12 28, p. 13).⁽⁵⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).⁽⁶⁾ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamas direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

teikiančių šalių informacijos teikimo bankomate arba pardavimo vietoje reikalavimai. Tais informacijos teikimo reikalavimais nėra pasiektas pakankamas mokesčių už valiutos keitimą skaidrumas ir palyginamumas tais atvejais, kai bankomate arba pardavimo vietoje siūlomi pasirenkamieji valiutos keitimo variantai. Dėl to skaidrumo ir palyginamumo trūkumo neužtikrinama konkurencija, dėl kurios sumažėtų valiutos keitimo mokesčiai, ir didėja rizika, kad mokėtojai rinksis brangesnius valiutos keitimo variantus. Todėl būtina pradėti taikyti papildomas priemones, kuriomis vartotojai būtų apsaugomi nuo per didelių mokesčių už valiutos keitimo paslaugas ir kuriomis būtų užtikrinama, kad vartotojams būtų suteikta reikiama informacija, kad jie pasirinktų geriausią valiutos keitimo variantą;

- (6) siekiant užtikrinti, kad rinkos dalyviams netektų daryti neproporcingai didelių investicijų pritaikant savo mokėjimų infrastruktūrą, įrangą ir procesus didesnio skaidrumo užtikrinimo tikslais, priemonės, kurios turi būti įgyvendintos, turėtų būti tikslingos, pakankamos ir ekonomiškai efektyvios. Tačiau tais atvejais, kai mokėtojui bankomate arba pardavimo vietoje pateikiama skirtingų valiutos keitimo variantų, pateikta informacija mokėtojui turėtų suteikti galimybę juos palyginti ir priimti informacija pagrįstą sprendimą;
- (7) kad būtų galima palyginti, visi kortele grindžiamų mokėjimų valiutos keitimo mokesčiai turėtų būti pateikiami vienodai, t. y. kaip naujausio Europos Centrinio Banko (ECB) paskelbto pagrindinio užsienio valiutos ir euro keitimo kurso procentinis antkainis. Antkainis galėtų būti pagrįstas iš dviejų ECB keitimo kursų išvestu kursu, jei keičiamos dvi ne euro valiutos;
- (8) laikydamiesi Direktyvoje (ES) 2015/2366 nustatytų reikalavimų teikti bendrojo pobūdžio informaciją apie valiutos keitimo mokesčius, valiutos keitimo paslaugų teikėjai privalo pateikti informaciją apie valiutos keitimo mokesčius prieš inicijuojant mokėjimo operaciją. Valiutos keitimo paslaugas teikiančios šalys bankomate arba pardavimo vietoje turėtų pateikti aiškią ir prieinamą informaciją apie jų taikomus tokių paslaugų mokesčius, pavyzdžiui, pateikdamos kainoraštį prie langelio arba skaitmeniniu būdu terminaluose, arba, kai perkama internetu, ekrane. Kartu su Direktyvos (ES) 2015/2366 59 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, tos šalys prieš mokėjimo inicijavimą turėtų pateikti aiškią informaciją, kokia suma bus sumokėta gavėjui jo naudojama valiuta ir kokią sumą turi sumokėti mokėtojas jo sąskaitos valiuta. Suma, kuri bus sumokėta gavėjo naudojama valiuta, turėtų būti perkamų prekių ir paslaugų kaina ir ji gali būti nurodoma patvirtinant mokėjimą, o ne mokėjimo terminale. Gavėjo naudojama valiuta paprastai yra vietos valiuta, tačiau pagal sutarties laisvės principą kai kuriais atvejais gali būti kita Sąjungos valiuta. Bendrą sumą, kurią mokėtojas turi sumokėti savo sąskaitos valiuta, turėtų sudaryti prekių arba paslaugų kaina ir valiutos keitimo mokesčiai. Be to, abi sumos turėtų būti nurodytos kvite arba kitoje patvariojoje laikmenoje;
- (9) kiek tai susiję su Direktyvos (ES) 2015/2366 59 straipsnio 2 dalimi, kai valiutos keitimo paslauga siūloma bankomate arba pardavimo vietoje, mokėtojui turėtų būti suteikta galimybė atsakyti tos paslaugos ir mokėti gavėjo naudojama valiuta;
- (10) siekiant sudaryti sąlygas mokėtojams palyginti valiutos keitimo variantų mokesčius bankomate arba pardavimo vietoje, mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų ne tik pateikti visapusiškai palyginamą informaciją apie taikomus valiutos keitimo mokesčius pagal bendrosios sutarties sąlygas, bet ir aiškiai ir lengvai suprantama forma viešai ją paskelbti visiems lengvai prieinamoje elektroninėje erdvėje, visų pirma savo vartotojams skirtose svetainėse, internetinės bankininkystės puslapiuose ir mobiliosios bankininkystės programėlėse. Tai leistų sukurti palyginimo svetaines, kad vartotojams būtų lengviau palyginti kainas keliaujant arba perkant užsienyje. Be to, mokėtojų mokėjimo paslaugų teikėjai mokėtojams turėtų priminti apie taikomus valiutos keitimo mokesčius, kai kortele grindžiama mokėjimo operacija atliekama kita valiuta, pasitelkdami plačiai ir lengvai prieinamus elektroninių ryšių kanalus, pavyzdžiui, SMS pranešimus, e. paštą arba aktyviuosius pranešimus, siunčiamus per mokėtojo mobiliosios bankininkystės programėlę. Mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų susitarti su mokėjimo paslaugų vartotojais dėl elektroninių ryšių kanalo, kuriuo jie teiks informaciją apie valiutos keitimo mokesčius, atsižvelgdami į efektyviausią kanalą mokėtojui pasiekti. Mokėjimo paslaugų teikėjai taip pat turėtų tenkinti mokėjimo paslaugų vartotojų prašymus nusiųsti jiems elektroninių pranešimų, kuriuose teikiama informacija apie valiutos keitimo mokesčius;
- (11) periodiniai priminimai yra tinkami tais atvejais, kai mokėtojas praleidžia užsienyje daugiau laiko, pavyzdžiui, kai vyksta į komandiruotę arba studijuoja užsienyje, arba kai mokėtojas reguliariai naudoja kortelę pirkdamas internetu vietos valiuta. Įpareigojimui teikti tokius priminimus vykdyti nereikėtų neproporcingai didelių investicijų, kad būtų galima pritaikyti esamus mokėjimo paslaugų teikėjo veiklos procesus ir mokėjimų vykdymo infrastruktūrą, ir būtų užtikrinama, kad mokėtojas būtų geriau informuotas apie skirtingus valiutos keitimo variantus;

- (12) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą dėl taisyklės, pagal kurią suvienodinami mokesčiai už tarptautinius mokėjimus eurais ir nacionalines operacijas nacionaline valiuta, taikymo ir šiame reglamente nustatytų reikalavimų teikti su valiutos keitimu susijusią informaciją veiksmingumo. Komisija turėtų išnagrinėti ir kitas galimybes (taip pat techninį įgyvendinamumą pasinaudoti tomis galimybėmis) taikyti vienodų mokesčių taisyklę visoms Sąjungos valiutoms ir dar labiau padidinti valiutos keitimo mokesčių skaidrumą ir palyginamumą, taip pat galimybę leisti keisti valiutą arba neleisti kitoms šalims, kurios nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas;
- (13) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl mokėjimų tarptautinio pobūdžio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 924/2009 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šiuo reglamentu nustatomos tarptautinių mokėjimų ir valiutos keitimo mokesčių skaidrumo Sąjungoje taisyklės.“

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nepaisant šios dalies pirmos pastraipos, 3a ir 3b straipsniai taikomi nacionaliniams ir tarptautiniams mokėjimams, kurie atliekami eurais arba kita nei euro valstybės narės nacionaline valiuta ir apima valiutos keitimo paslaugą.“

2) 2 straipsnio 9 punktą pakeičiamas taip:

„9. mokestis – tiesiogiai arba netiesiogiai su mokėjimo operacija susijusi suma, kuria mokėjimo paslaugų teikėjas apmokestina mokėjimo paslaugų vartotoją, arba suma, kuria mokėjimo paslaugos teikėjas arba valiutos keitimo paslaugas teikianti šalis apmokestina mokėjimo paslaugos vartotoją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 (*) 59 straipsnio 2 dalį už valiutos keitimo paslaugą, arba abi tos sumos drauge;

(*) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).“;

3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus eurais iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokius pačius mokesčius, kokius tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus valstybės narės, kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas yra, nacionaline valiuta.“

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Mokėjimo paslaugų teikėjas už tarptautinius mokėjimus valstybės narės, kuri pagal 14 straipsnį pranešė apie savo sprendimą šį reglamentą taikyti ir savo nacionalinei valiutai, nacionaline valiuta iš mokėjimo paslaugų vartotojo ima tokius pačius mokesčius, kokius tas mokėjimo paslaugų teikėjas imtų iš mokėjimo paslaugų vartotojų už tos pačios vertės atitinkamus nacionalinius mokėjimus ta pačia valiuta.“

c) 3 dalis išbraukiama;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1 ir 1a dalys netaikomos valiutos keitimo mokesčiams.“;

4) įterpiamas šis straipsnis:

„3a straipsnis

Mokesčiai už valiutos keitimą kortele grindžiamų operacijų atveju

1. Teikdami informaciją apie valiutos keitimo mokesčius ir taikomą keitimo kursą pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalį, 52 straipsnio 3 dalį ir 59 straipsnio 2 dalį mokėjimo paslaugų teikėjai ir bankomate arba pardavimo vietoje valiutos keitimo paslaugas teikiančios šalys, kaip nurodyta tos direktyvos 59 straipsnio 2 dalyje, pateikia visus valiutos keitimo mokesčius kaip naujausio Europos Centrinio Banko (ECB) paskelbto pagrindinio užsienio valiutos ir euro keitimo kurso procentinį antkainį. Tas antkainis nurodomas mokėtojui prieš jam inicijuojant mokėjimo operaciją.

2. Mokėjimo paslaugos teikėjas taip pat viešai paskelbia 1 dalyje nurodytus antkainius aiškiai ir lengvai suprantama forma visiems lengvai prieinamoje elektroninėje erdvėje.

3. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, valiutos keitimo paslaugą bankomate arba pardavimo vietoje teikianti šalis prieš inicijuojant mokėjimo operaciją pateikia mokėtojui tokią informaciją:

a) sumą, kuri bus sumokėta gavėjui jo naudojama valiuta;

b) sumą, kurią turi sumokėti gavėjas jo naudojama valiuta.

4. Valiutos keitimo paslaugas bankomate arba pardavimo vietoje teikianti šalis 1 dalyje nurodytą informaciją aiškiai pateikia bankomate arba pardavimo vietoje. Prieš inicijuojant mokėjimo operaciją ta šalis taip pat informuoja mokėtoją apie galimybę mokėti gavėjo naudojama valiuta ir atitinkamai leisti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui keisti valiutą. 1 ir 3 dalyse nurodyta informacija mokėtojui tai pat pateikiama patvariojoje laikmenoje po mokėjimo operacijos inicijavimo.

5. Mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojui siunčia elektroninį pranešimą su 1 dalyje nurodyta informacija apie kiekvieną mokėjimo kortelę, kurią mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas išdavė mokėtojui ir kuri yra susijusi su ta pačia sąskaita, nepagrįstai nedelsdamas po to, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą dėl pinigų išėmimo iš bankomato arba dėl mokėjimo pardavimo vietoje bet kuria Sąjungos valiuta, kuri skiriasi nuo mokėtojo sąskaitos valiutos.

Nepaisant pirmos pastraipos, kai išsiunčiamas toje pastraipoje nurodytas elektroninis pranešimas, toks pat pranešimas vėliau siunčiamas pakartotinai kiekvieną mėnesį, kurį mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas iš mokėtojo gauna mokėjimo nurodymą ta pačia valiuta.

6. Mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria su mokėjimo paslaugų vartotoju dėl plačiai prieinamo ir pasiekiamo elektroninių ryšių kanalo arba kanalų, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas siųs 5 dalyje nurodytą pranešimą.

Mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo mokėjimo paslaugų vartotojams galimybę atsisakyti 5 dalyje nurodytų elektroninių pranešimų.

Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti visos 5 dalies ir šios dalies arba kai kurių jų nuostatų netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.

7. Šiame straipsnyje nurodyta informacija teikiama nemokamai ir neutraliu bei suprantamu būdu.“;

5) įterpiamas šis straipsnis:

„3b straipsnis

Mokesčiai už valiutos keitimą kredito pervedimų atveju

1. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas siūlo mokėtojui valiutos keitimo paslaugą, susijusią su kredito pervedimu, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 24 punkte, ir kai ta paslauga inicijuojama tiesiogiai internete, naudojantis interneto svetaine arba mokėjimo paslaugos teikėjo mobiliosios bankininkystės programėle, mokėjimo paslaugos teikėjas atsižvelgdamas į tos direktyvos 45 straipsnio 1 dalį ir 52 straipsnio 3 dalį prieš inicijuojant mokėjimo operaciją informuoja mokėtoją aiškiai, neutraliu ir suprantamu būdu ir nurodo apskaičiuotus kredito pervedimui taikomus valiutos keitimo paslaugos mokesčius.

2. Prieš inicijuojant mokėjimo operaciją mokėjimo paslaugos teikėjas mokėtojui aiškiai, neutraliu ir suprantamu būdu nurodo bendrą apskaičiuotą kredito pervedimo sumą mokėtojo sąskaitos valiuta, įskaitant visus taikomus mokesčius už operaciją ir mokesčius už valiutos keitimą. Mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat nurodo apskaičiuotą sumą, kuri bus pervesta gavėjui jo naudojama valiuta.“;

6) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip 2022 m. balandžio 19 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, ECB ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento taikymo ir poveikio ataskaitą, kurioje visų pirma pateikiama:

- a) įvertinimas, koku būdu mokėjimo paslaugų teikėjai taiko šio reglamento su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/518 (*), 3 straipsnį;
- b) nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų nacionalinėmis valstybių narių valiutomis ir eurai apimties ir mokesčių už juos raidos įvertinimas per laikotarpį nuo Reglamento (ES) 2019/518 priėmimo dienos;
- c) šio reglamento su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2019/518, 3 straipsnio poveikio įvertinimas tiek mokėtojų, tiek gavėjų mokamų mokesčių už valiutos keitimą ir kitų su mokėjimo paslaugomis susijusių mokesčių raidai;
- d) šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies dalinio keitimo apskaičiuoto poveikio įvertinimas įtraukiant visas valstybių narių valiutas;
- e) įvertinimas, kaip valiutos keitimo paslaugų teikėjai taiko informacijos teikimo reikalavimus, nurodytus šio reglamento 3a ir 3b straipsniuose ir nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalis, 52 straipsnio 3 dalis ir 59 straipsnio 2 dalis, ir ar tos taisyklės padidino su valiutos keitimo mokesčiais susijusį skaidrumą;
- f) įvertinimas, ar valiutos keitimo paslaugų teikėjai susidūrė su sunkumais, praktiškai taikydami reikalavimus, nurodytus šio reglamento 3a ir 3b straipsniuose ir nacionalinės teisės aktuose, kuriais įgyvendinama Direktyvos (ES) 2015/2366 45 straipsnio 1 dalis, 52 straipsnio 3 dalis ir 59 straipsnio 2 dalis, ir, jei taip, koku mastu;
- g) ryšių kanalų ir technologijų, kuriais naudojami arba gali naudotis valiutos keitimo paslaugų teikėjai ir kurie gali dar labiau padidinti valiutos keitimo mokesčių skaidrumą, sąnaudų ir naudos analizė, įskaitant įvertinimą, ar yra tam tikrų kanalų, kuriuos turėtų siūlyti mokėjimo paslaugų teikėjai 3a straipsnyje nurodytos informacijos teikimo tikslais; ta analizė taip pat apima techninių galimybių įvertinimą vienu metu atskleisti šio reglamento 3a straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytą informaciją apie visus bankomate arba pardavimo vietoje teikiamus variantus prieš inicijuojant kiekvieną operaciją;
- h) mokėtojų galimybės blokuoti valiutos keitimo variantą, kurį siūlo šalis, kuri nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, bankomate arba pardavimo vietoje, ir pakeisti su tuo susijusius pageidaujamus nustatymus sąnaudų ir naudos analizė;
- i) reikalavimo mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui, jam teikiant valiutos keitimo paslaugas pavienės mokėjimo operacijos atveju operacijos tarpuskaitos ir atsiskaitymo metu taikyti valiutos keitimo kursą, kuris yra taikomas operacijos inicijavimo momentu, jei toks būtų pradėtas taikyti, sąnaudų ir naudos analizė.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ataskaita apima bent laikotarpį nuo 2019 m. gruodžio 15 d. iki 2021 m. spalio 19 d. Joje atsižvelgiama į įvairių mokėjimo operacijų ypatybes, visų pirma išskiriant bankomatuose ir pardavimo vietose inicijuotas operacijas.

Rengdama savo ataskaitą Komisija gali naudoti valstybių narių surinktus duomenis, susijusius su 1 dalimi.

(*) 2019 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/518, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 nuostatos, susijusios su tam tikrais tarptautinių mokėjimų mokesčiais ir valiutos keitimo mokesčiais (OL L 91, 2019 3 29, p. 36).“

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2019 m. gruodžio 15 d., išskyrus šias nuostatas:
- a) 1 straipsnio 6 punktą taikomas nuo 2019 m. balandžio 18 d.;
  - b) 1 straipsnio 4 ir 5 punktų nuostatos, susijusios su Reglamento (EB) Nr. 924/2009 3a straipsnio 1–4 dalimis ir 3b straipsniu, taikomos nuo 2020 m. balandžio 19 d.;
  - c) 1 straipsnio 4 punkto nuostatos, susijusios su Reglamento (EB) Nr. 924/2009 3a straipsnio 5 ir 6 dalimis, taikomos nuo 2021 m. balandžio 19 d.;
  - d) 1 straipsnio 4 punkto nuostatos, susijusios su Reglamento (EB) Nr. 924/2009 3a straipsnio 7 dalimi, kiek ji susijusi su to reglamento 3a straipsnio 1–4 dalimis, taikomos nuo 2020 m. balandžio 19 d.;
  - e) 1 straipsnio 4 punkto nuostatos, susijusios su Reglamento (EB) Nr. 924/2009 3a straipsnio 7 dalimi, kiek ji susijusi su to reglamento 3a straipsnio 5 ir 6 dalimis, taikomos nuo 2021 m. balandžio 19 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. kovo 19 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA